

Publicerad 2011-10-10 07:24 av Jonny Larsen

söndag natt... måndag morgon...

ännu en sömnlös natt

förvandlades till morgon framför ögonen

tiden spelar så liten roll i verkligheten

plötsligt befinner man sig i en helt ny existens

helt utan förvarning

som om man alltid varit här

förväntansfullt naiv inför vad som ligger i väntan för en

en grandios upprepning av föregående minut

följt av en kopia

sedan är man tillbaka

inväntande någonting som man alltid tror skall infalla

som en trofast hunds inväntande sin ägare ögonblicket efter ägaren stängt dörren

flåsande och flämtande, från förväntansfull till bortglömd på en sekund

men det kommer alltid tillbaka, känslan kommer igen och igen

någonting är vackert i det, men jag vet riktigt inte vad det kan vara

situationen i sig tål dock en symbolisk upprepning

man vet inte vart man tog vägen

vet inte vilken väg man valt för att komma hit

framtiden är så oviss att den lika gärna kunde vara igenbommad

varför väntar aldrig världen in förståndet

tillvaron är respektlös

kall, vacker, upprepande och totalt barskrapad från känsla

en grådassig sörja av tillvaro i nuet kopplad samman med tillvaro i nuet

det värsta är att jag tror jag skriver detta av kärlek

jag måste vara en idiot

/

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten